

ความไม่มั่นใจของอาจารย์ กับมหาลัยนอกระบบราชการ

แม้ว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่จะเห็นด้วยกับรายละเอียดในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยนอกระบบราชการทั้งในหลักการสาระสำคัญ การบริหารงานบุคคล การเงินและทรัพย์สิน ตลอดจนการบริหารราชการ

สำหรับความไม่แน่ใจของคณาจารย์เกี่ยวกับหลักการและสาระสำคัญของมหาวิทยาลัยนอกระบบก็คือ ไม่แน่ใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยและองค์ประกอบสภาวิชาการ

ส่วนข้อวิตกกของคณาจารย์ที่น่าสนใจก็คือ แม้ว่าหลักการบริหารของสภามหาวิทยาลัยนอกระบบได้รับการยอมรับว่าดี แต่ในทางปฏิบัติจะปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใดนั้นจะต้องได้ผู้บริหารที่มีคุณธรรม และมีความตั้งใจจริงต่อระบบ

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยนอกระบบจะได้รับการยอมรับจากคณาจารย์ค่อนข้างมากกว่าครั้ง ซึ่งมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารงานบุคคลที่ไม่ได้รับความเห็นด้วยคือ การถูกสั่งลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวน หากถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

อย่างไรก็ตาม คณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับฐานะของพนักงานของมหาวิทยาลัยนอกระบบราชการที่มีใช้ข้าราชการและการ

ประเมิณผล

มีอาจารย์มากกว่าร้อยละ 80 เห็นด้วยกับรายละเอียดในการบริหารงานการเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครองดูแลบำรุงรักษาใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และมีความเห็นว่าในกรณีที่รายได้ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานไม่ควรให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้อีก ควรให้ชุมชนท้องถิ่นนั้น ๆ มีส่วนร่วมทั้งการอุดหนุนเงินและกำหนดบทบาทด้านการบริหารของมหาวิทยาลัย

ส่วนในเรื่องการบริหารงานวิชาการและการพิจารณาตำแหน่งวิชาการคือ ตำแหน่งศาสตราจารย์ให้สิ้นสุดภายในมหาวิทยาลัย มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 60 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 18 ฯลฯ

แม้ว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่จะเห็นด้วยกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัยนอกระบบราชการ แต่เมื่อให้ตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ไขปัญหาวิกฤติสองแนวทางคือ ควรออกหรือควรอยู่ในระบบราชการ กลับปรากฏว่า คณาจารย์ที่เห็นด้วยกับการนำสถาบันอุดมศึกษาของรัฐออกนอกระบบราชการมีร้อยละ 42 ในขณะที่อีกร้อยละ 58 ด้วยการให้คงอยู่ในระบบราชการ และให้มีการแก้ไขระเบียบต่าง ๆ ให้คล่องตัว

สำหรับเหตุผลที่สนับสนุนให้นำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการก็คือ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบรรลุวัตถุประสงค์ของความเป็นเลิศทางวิชาการ และควรได้ผู้มีความรู้ความสามารถที่แท้จริงเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยให้แยกเงินเดือนออกจาก

ก.พ. เพื่อดึงดูดและรักษาผู้มีความรู้ไว้ในระบบราชการ

ส่วนปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความเห็นในการนำมหาวิทยาลัยควรรอออกนอกระบบราชการดีหรือไม่นั้น คือบรรดาคณาจารย์ที่มีอายุมากขึ้น และมีรายได้พิเศษจากการสอนนอกเวลามากขึ้น ดังนั้นอาจารย์กลุ่มนี้มีความเห็นที่จะให้นำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบจะลดลง ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าคณาจารย์สามารถรับงานพิเศษนอกเหนือจากงานประจำของราชการได้ หากจะให้เข้าสู่ระบบใหม่ที่มีการเข้มงวดกับการปฏิบัติงานให้มหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่จึงไม่อาจปรับตัวได้

กลุ่มที่น่าสนใจจะให้นำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบมากที่สุดคืออาจารย์สาขาวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ รองลงไปคือสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสุดท้ายได้แก่อาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ผลการวิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าเนื่องจากอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัยนอกระบบ แต่ยังมีข้อวิตกกังวลเรื่องการประเมินผลความมั่นคงในอนาคตและฐานะของพนักงานมหาวิทยาลัยนอกระบบราชการ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรให้ความรู้ความเข้าใจความมั่นใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจน อาจปรับเปลี่ยนกฎระเบียบข้อบังคับให้ต่างไปจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในกรณีที่จะนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นต้นแบบในการร่างพระราชบัญญัติต่อไป

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มคณาจารย์ที่มีโอกาสสูงคือกลุ่มที่ยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัยนอกระบบราชการจะเห็นด้วยกับการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ การประชาสัมพันธ์ในรายละเอียดต่าง ๆ ของการบริหารงานของมหาวิทยาลัยนอกระบบควรมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสร้างความชัดเจนมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

วิชา เพชรเกษม